Dosarul nr. 1-2150/2023
1-23125377-12-1-29082023

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

09 aprilie 2024 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
în componență:
Președintelui ședinței, judecătorul Radu Grecu
Grefierului Marcela Rodideal
cu participarea:
Procurorului Oleg Gonța
Apărătorul inculpatului Aurel Mălairău
Inculpatului Igor Stoianov

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală și 80[1] Cod penal, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Stoianov Igor *****, născut la *****, IDNP: *****, cet. al Rep. Moldova, originar şi domiciliat în *****, cu studii medii, supus militar, căsătorit, un copil minor la întreţinere, neangajat oficial în câmpul muncii, nu se află la evidenţa medicului psihiatru și medicului narcolog, fără grade de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat şi fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (2) din Codul penal.
Procedura de citare legală, executată.
Date cu referire la examinarea cauzelor: 29.08.2023 – 09.04.2024.
Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Inculpatul **Stoianov Igor** *****, la 7 iulie 2023, acționând contrar prevederilor Legii nr.382 din 6 mai 1999 cu privire la circulația substanțelor stuperfiante, psihotrope și a precursorilor, care stabilește restricții asupra circulației substanțelor stupefiante și psihotrope, cu intenție directă și fără scop de înstrăinare, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, a intrat în posesia a unui ambalaj cu substanță solidă de origine necunoscută la acel moment, pe care l-a păstrat asupra sa ilegal, până aproximativ la ora 14:30 mim, aceeași zi, când, deplasându-se pe str. Calea leșilor, mun. Chișinău, manifestând un comportament suspect, a fost stopat de către angajații Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de poliție Buiucani.

Fiind escortat la Inspectoratul de poliție Buiucani pentru identificare și documentare, de la Stoianov Igor a fost ridicat un ambalaj (învelit în bandă adezivă de culoare albă), ce conținea substanță solidă de origine necunoscută la acel moment, pe care numitul l-a predat benevol.

În rezultatul examinării substanței ridicate de la Stoianov Igor, conform concluziilor raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/l-R-2311 din 19 iulie 2023, s-a stabilit că substanța solid-lipicioasă, de origine vegetală, de culoare verde-cafenie, ridicată la 7 iulie 2023 de la Stoianov Igor, reprezintă haşiş, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante haşiş, cantitatea substanței stupefiante - haşiş, constituind 0,983 g.

Potrivit Hotărârii Guvernului nr.1088 din 5 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora supuse controlului, substanța haşiş este inclusă în tabelul I „Substanțe stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale", lista nr.l „Substanțe stupefiante", iar în conformitate cu Hotărîrea Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006 privind Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, substanța stupefiantă - haşiş, în cantitate de 0,983 g, depistată și ridicată de la Stoianov Igor, constituie proporții mari.

De către organul de urmărire penală, acţiunile lui **Stoianov Igor ******* au fost încadrate juridic conform art. 217 alin. (2) din Codul penal – *circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora fără scop de înstrăinare*, adică *„păstrarea drogurilor săvârşite în proporții mari şi fără scop de înstrăinare"*.

Privind procedura.

2.1. În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul **Stoianov Igor ******* a înaintat o cerere olografă, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală și art. 80^1 Cod penal, indicând că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriile întocmite, recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, nu solicită administrarea altor probe noi și se căieşte sincer, cererea fiind contrasemnată şi de apărătorul inculpatului.

2.2. În ședință de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând cele invocate în cerere şi faptul că recunoaşte vina în comiterea infracțiunii incriminate.

La fel, apărătorul Malairău Aurel, care acționează în interesele inculpatului **Stoianov Igor *******, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat Gonța Oleg, în ședință de judecată nu a obiectat în privința admiterii cererii, invocând dreptul inculpatului de a solicita procedura simplificată de judecare a cauzei.

2.3. Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364^1 alin. (1) din Codul de Procedură Penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364^1 alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a

permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

2.4. Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată remarcând faptul că semnătura inculpatului **Stoianov Igor ******* din cererea întocmită este autentică, susţinută de acesta personal în şedinţă de judecată, iar conţinutul acestor cereri, prin care inculpatul recunoaşte fapta incriminată, cuprinde o manifestare de voință suficient de clară, dar şi că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului **Stoianov Igor ******* cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestora conform regulilor de audierea a martorului.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

3.1. Inculpatul **Stoianov Igor *******, în ședința de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt incriminate a relatat că la data de 07 iulie 2023 ora 14:30 a găsit un pliculeț și în timpul acesta a fost oprit de băieții de la poliție, a fost întrebat ce are iar acesta le-a spus ce are, i-au spus să meargă la sectorul de poliție iar acesta s-a conformat, la sectorul de polițe a predat ceea ce a avut asupra sa și a recunoscut vina. Fapta a avut loc în sectorul Buiucani pe str. Calea Ieșilor. Substanța a găsit-o pe drum, a ridicat-o din motiv că este prost, nu a dat nici un ban pe acestea, nu le-a procurat. Se căiește de cele comise.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică a faptelor.

4.1. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384, alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

4.2. Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului **Stoianov Igor ******* a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință pe fiecare caz în parte atât *cauza* și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și *natura*, adică calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de aceștia, într-o manieră detaliată prin ordonanțele de punere sub învinuire și rechizitoriile întocmite.

4.3. În corespundere cu art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea

existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

4.4. Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul **Stoianov Igor ******* își recunoaşte vina în comiterea infracțiunilor imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acestora în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat în şedinţă de judecată:

- *Declarațiile martorului Rotaru Marin,* care a comunicat că, la 07 iulie 2023, aproximativ ora 14:30 min., aflându-se în serviciu, în calitate de ofițer de investigații al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de poliție Buiucani, împreună cu colegul Mihail Prodan, în timp ce se aflau pe str. Calea leșilor 23, mun. Chișinău, au observat o persoană de gen masculin, ce manifesta un comportament suspect. Apropiindu-se de persoana dată, l-au stopat și, legitimându-se, i-au solicitat persoanei să se prezinte. Persoana s-a prezentat ca fiind Stoianov Igor, a.n. *****. în cadrul discuției cu Stoianov Igor, i s-a adresat întrebarea dacă deține obiecte sau substanțe interzise asupra sa. Stoianov Igor a comunicat că deține asupra sa droguri și anume hașiș. în continuare, de comun cu colegul Mihail Prodan, au condus persoana la Inspectoratului de poliție Buiucani, pe str. Calea leșilor nr.12, mun. Chișinău, unde, de la Stoianov Igor a fost ridicat un fragment de formă pătrată, învelit cu bandă adezivă de culoare albă, în interiorul căreia se afla o substanță vegetală cu miros înțepător. Ulterior, substanța ridicată de la Stoianov Igor a fost expediată în adresa Centrului Tehnico-Criminalistic și Expertize Judiciare, pentru efectuarea constatării tehnico-științifice (f.d. 12);

- *Declarațiile martorului Prodan Mihail,* care a dat declarații similare cu ale martorului Rotaru Marin (f.d. 13);

- *Procesul-verbal de ridicare din 7 iulie 2023,* prin care s-a consemnat acțiunea de ridicare, de la Stoianov Igor, a unui ambalaj, ce conținea substanță solidă cu miros specific, care ulterior s-a stabilit că constituie droguri (f.d. 15);

- *Raportul de constatare tehnico-ştiinţifică nr.34/12/1-R-2311 din 19 iulie 2023*, potrivit căruia: că substanța solid-lipicioasă, de origine vegetală, de culoare verde- cafenie, ridicată la 7 iulie 2023 de la Stoianov Igor în incinta Inspectoratului de poliție Buiucani, care a predat-o benevol, reprezintă hașiș, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiant; cantitatea substanței stupefiante - hașiș, constituie 0,983 g (f.d. 18);

<u>Corpuri delicte:</u>

- substanță stupefiantă - hașiș, în cantitate de 0,983 g, împachetată într- un plic de culoare albă, sigilat, cu impresiunea de ștampilă a expertului judiciar, care se află în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de poliție Buiucani (f.d.22-23).

4.5. În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

4.6. La caz, instanţa mai susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește

reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri.

4.7. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabileşte că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei*.

Astfel, instanţa a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunţate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunţat expres la anumite garanţii procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

4.8. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

4.9. Prin urmare, instanţa statuează că în pofida administrării mijloacelor de probă, care denotă comiterea faptelor infracţionale pentru fiecare caz în parte de către inculpatul **Stoianov Igor *******, inculpatul a recunoscut vinovăţia în comiterea faptei şi a oferit declaraţii în şedinţă de judecată, iar în acest sens, instanţa opinează că declaraţiile unei persoane mereu pot varia nesemnificativ în dependenţă de personalitatea acesteia, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanţe, însă în esenţă informaţia obţinută este aceiaşi şi nu afectează probatoriului în cauza penală.

Pe cale de consecinţă, instanţa consideră drept veridică informaţia furnizată de inculpat, care confirmă integral cele expuse în rechizitoriu şi coroborează cu mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale, or *veridicitatea* este însuşirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real şi poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanţă cu realitatea pe care o probează această informaţie, la caz cea furnizată de inculpat, care fiind apreciată în cumul cu alte mijloace de probă, stabilesc existenţa faptelor infracţiunii, certitudinea comiterii acestora nemijlocit de către **Stoianov Igor ******* şi săvârşirea de către acesta cu vinovăţie a faptei.

Mai mult, aprecierea declaraţiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiţionată şi de existenţa altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depoziţiile acestuia coroborează cu alte mijloace de probă administrate, relevante în acest sens, care demonstrează comiterea faptei infracţionale cu vinovăţie.

4.10. În acest context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

4.11. Astfel, conform ordonanțelor de punere sub învinuire şi a rechizitoriilor, acțiunile lui **Stoianov Igor ******* au fost încadrate juridic în baza art. 217 alin. (2) din Codul penal, care la

rândul său stabileşte răspunderea penală pentru păstrarea drogurilor, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

4.12. În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

4.13. Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

4.14. Prin urmare, verificând respectarea condiţiilor prevăzute de art.364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanţa a constatat că ultimul recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriile întocmite, acțiunile căruia instanţa le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

4.15. *Cu privire la încadrarea juridică privind infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) din Codul penal* instanţa constată că, inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii de păstrare a drogurilor în proporții mari, care îl constituie relațiile sociale cu privire la circulația ilegală de droguri, psihotrope sau analoage ale lor, apărate împotriva producerii, preparării, experimentării, extragerii, prelucrării, transformării, procurării, păstrării, expedierii, transportării ilegale a acestor substanțe, săvârșite în proporții mari fără scop de înstrăinare.

Astfel, potrivit art. 1 al Legii nr. 382 din 6 mai 1999 cu privire la circulaţia substanţelor stupefiante, psihotrope şi a precursorilor, prin droguri se consideră inclusiv plante sau substanţe stupefiante ori psihotrope, sau amestecuri ce conțin asemenea plante ori substanțe, stabilite de Guvern.

În subsidiar, prin circulaţie a substanţelor stupefiante se susţine inclusiv deţinerea, păstrarea, comercializarea, distribuţia, procurarea, şi utilizarea substanţelor stupefiante, activităţi care sânt supuse controlului în conformitate cu legislaţia.

Reieşind din dispoziţia imperativă a alin. (2) art. 2 din aceiaşi lege, activităţile legate de circulaţia substanţelor stupefiante şi psihotrope şi a precursorilor, producerea, utilizarea şi procurarea de utilaj pentru fabricarea substanţelor stupefiante şi psihotrope, cultivarea şi utilizarea de plante care conţin astfel de substanţe se află sub controlul statului şi sânt dirijate de el prin Comisia Naţională Antidrog.

Din cele menţionate rezultă că circuitul drogurilor, al analogilor şi al produselor etnobotanice pe teritoriul Republicii Moldova este unul limitat şi permis doar în anumite condiţii, care la caz nu au fost întrunite.

Obiectul material al infracţiunii incriminate în acest caz, îl reprezintă substanța solid-lipicioasă, de origine vegetală, de culoare verde-cafenie, ridicată de la cet. **Stoianov Igor *******, care se atribuie la categoria stupefiantelor și anume hașiș în cantitate de 0, 983 g.

4.16 Sub aspectul *laturii obiective* a infracțiunii prevăzute la art. 217 din Codul penal, se constată fapta prejudiciabilă exprimată prin acțiune, care la caz s-a exprimat prin păstrare şi procurare ilegală fără scop de înstrăinare a substanței solid-lipicioasă, de origine vegetală, de culoare verde-cafenie, ridicată de la cet. **Stoianov Igor** *****, care se atribuie la categoria stupefiantelor și anume hașiș în cantitate de 0, 983 g, infracțiunea fiind consumată în momentul ridicării substanţei de către agentul constatator.

Totodată, privind *„păstrarea drogurilor”* de inculpat, instanţa de judecată a reieşit din faptul că ultimul a păstrat asupra sa substanţa depistată şi ridicată, această acţiune fiind o continuare firească a dobândirii acesteia în condiţii necunoscute şi o condiţie logică pentru consumul lor, iar pentru calificarea acţiunilor conform acestui semn (indiciu) calificativ, nu are importanţă perioada cât persoana a păstrat aceste substanţe.

În corcondanţă cu cele expuse, prin alin. (9) a art. 134^1 din Codul penal, se consideră circulaţia drogurilor, precursorilor, etnobotanicelor și analogilor acestora drept orice operaţiuni precum experimentarea, elaborarea, producerea (fabricarea), prepararea, cultivarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, deținerea, stocarea, păstrarea, livrarea, eliberarea, distribuţia, expedierea, transportul, procurarea (cumpărarea), comercializarea, distrugerea, importul, exportul, utilizarea, promovarea acestora şi alte activități conexe.

În scopul conturării laturii obiective, instanţa conchide că ilegalitatea acţiunilor inculpatului s-au manifestat în lipsa autorizaţiei eliberate de Comitetul permanent de control a drogurilor şi a licenţei eliberate de autoritatea de licenţiere, adică contrar prevederilor art. 11-38 din Legea nr. 382 din 6 mai 1999 cu privire la circulaţia substanţelor stupefiante, psihotrope şi a precursorilor.

4.17 Sub aspectul *laturii subiective*, instanţa conchide că inculpatul a acționat cu vinovăție în modalitatea intenției directe, conform dispozițiilor art. 17 din Codul penal, întrucât a prevăzut rezultatul faptei sale, l-a urmărit şi a acceptat posibilitatea producerii lui prin săvârșirea faptei.

Or, instanţa remarcă că infracțiunea incriminată inculpatului este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate *supra*, denotă anume prezența unei intenții directe la săvârșirea infracţiunilor de către inculpatul **Stoianov Igor** *****.

Așadar, instanța subliniază că intenția de a păstra drogul o reprezintă dorința de întrebuinţare personală, planul inculpatului care a declanșat acțiuni în acest sens, cum ar fi dobândirea lor şi ulterior inclusiv consumul, de altfel după cum acesta declară și personal.

Concomitent, motivul săvârșirii de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 217 din Codul penal, a fost stabilit de instanță ca fiind manifestat în dorința ultimului de a-și asigura propriul consum de droguri, argument considerat plauzibil, având în vederea starea în care a fost depistat inculpatul de angajații BPRO în timpul serviciului de patrulare şi de faptul că personal a confirmat acest lucru.

4.18 Din punct de vedere al calităţii de subiect al infracţiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 14 ani, iar la caz, instanţa atestă că inculpatul **Stoianov Igor** ***** a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populaţiei şi este născut pe *****, nu se află la evidenţa medicului psihiatru și narcolog, iar astfel întruneşte semnele subiectului infracţiunilor incriminate.

4.19 *În drept*, instanţa indică că fapta inculpatului, privind păstrarea și transportarea drogurilor, etnobotanicelor sau anloagelor în proporţii mari, fără scop de înstrăinare, întrunește corect elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (2) din Codul penal.

4.20. *Aşadar,* instanța de judecată consideră că **Stoianov Igor ******* poate fi condamnat pentru comiterea infracțiunilor incriminate, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul **Stoianov Igor *******, a săvârşit fapta pentru care a fost acuzat şi a comis-o cu vinovăţie sub forma intenţiei directe.

4.21. În concluzie, în cadrul examinării circumstanţelor cauzelor penale şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracţiunii în acţiunile inculpatului şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptelor, iar prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui **Stoianov Igor ******* la răspundere penală, conform componenţelor de infracţiuni incriminate.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

5.1. De către acuzatorul de stat Gonța Oleg, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului **Stoianov Igor ******* vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) din Codul penal în coroborare cu art. 80^1 Cod penal a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni cu suspendarea pedepsei pe un termen de 1 an.

5.2. Apărătorul inculpatului **Stoianov Igor *******, avocatul Malairău Aurel, în dezbaterile judiciare a solicitat aplicarea unei pedepse sub forma de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime minimă.

Stoianov Igor *****, în ultimul cuvânt a susținut poziția apărătorului său și a invocate faptul că îi pare rău de cele săvârșite.

5.4. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

5.5. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

5.6. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

5.7. Aşadar, instanţa statuează că pedeapsa penală urmează a fi aplicată inculpatului în contextul cauzei penale de învinuire a acestuia în temeiul art. 217 alin. (2) din Codul penal săvârşită de către inculpat, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor ușoare comise cu intenţie.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul **Stoianov Igor ******* face parte din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului, care atentează la una din valorile fundamentale – relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile și respectiv capitolul infracțiunilor în domeniul asigurării sănătăţii publice, care atentează la valori importante, precum apărarea relaţiilor sociale cu privire la circulaţia legală a drogurilor sau analogilor lor, împotriva producerii, preparării, experimentării, extragerii, prelucrării, transformării, procurării, păstrării, expedierii şi transportării ilegale a drogurilor.

Or, anume sănătatea publică constituie una din cele mai importante elemente ale bunei convieţuiri sociale între o anumită masă, a unui *sumum* nedeterminat de indivizi, motiv pentru care orice atentare la aceste valori, necesită a fi prevenite şi/sau curmate corespunzător.

5.8. Totodată, instanța de judecată reține că **Stoianov Igor ******* a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor atenuante și agravante prevăzute de art. 76 și art. 77 din Codul penal

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului **Stoianov Igor ******* de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

5.9. În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 217 alin. (2) din Codul penal, instanța constată că persoanele care cad sub incidența normei incriminatoare, riscă o pedeapsă cu amendă în mărime de la 400 la 700 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de până la 150 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an.

5.10. Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieşind din acţiunile ilicite ale inculpatului a fost violat dreptul persoanei la protecţia proprietăţii sale şi libertatea de a dispune de bunurile sale conform propriei dispoziţii.

5.11. În acest mod, reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate *supra*, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub forma amenzii.

5.12. În acest context, instanţa notează că prin Legea nr. 83 din 14 aprilie 2023 pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial Nr. 154 art. 240 la 2 mai 2023 şi intrată *în vigoare la 2 august 2023*, a fost abrogat alin. (8) al art. 364^1 din Codul de procedură penală, însă a fost introdus art. 80^1 în Codul penal, prin care au fost modificate limitele de pedeapsă reduse în cazul examinării cauzei în ordinea procedurii simplificate.

Potrivit prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

În acest mod, în speţă, limitele pedepsei pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, se modifică pentru pedeapsa cu amendă în mărime de la *300 la 525 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de până la 113 de ore, sau cu închisoare de până la 9 luni*.

5.13. În acest mod, în speţă, pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 din Codul de procedură penală lui **Stoianov Igor ******* i se va stabili o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 6 luni.

5.14. În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, va dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5.15. Concomitent, instanţa susţine că este necesar şi în drept să aplice în privinţa lui **Stoianov Igor ******* inclusiv prevederile părţii generale a Codului penal, şi anume a prevederilor art. 90, deoarece dispoziția dată are la origine persoana şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei, faţă de cele comise şi cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă din momentul descoperirii ei.

5.16. Potrivit art. 90 alin. (1) din Codul penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenţie, ținând cont de circumstanțele cauzei şi de persoana celui vinovat, instanţa de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

La fel, se specifică că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiţionată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnatului prin lege de a se corecta.

5.17. Aşadar, ținând cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana inculpatului **Stoianov Igor *******, care a comis o infracţiune şi în opinia instanţei, acesta s-a căit sincer, iar anterior nu a mai fost deţinut în instituţiile penitenciare în rezultatul unei condamnări, vârsta tânără, precum şi din lipsa circumstanțelor agravante, instanţa consideră că corijarea şi reeducarea lui **Stoianov Igor ******* poate avea loc fără izolarea sa de societate, cu suspendarea executării condiționate a pedepsei, astfel că în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept şi astfel se va asigura şi garanţia existenței unui proces echitabil.

5.18. Instanţa reține că instituția suspendării condiţionate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă, în condiţiile, când la etapa actuală, se pune accentul pe căi de reeducare a persoanelor condamnate nu prin privare de libertate, dar prin cele neprivative de libertate, care, ar fi mai eficiente, or şi Curtea Europeană în jurisprudenţa sa, s-a pronunţat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate, statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, şi nu aplicarea automată a pedepsei închisorii.

5.19. În acest context, instanţa statuează în privinţa suspendării condiţionate a executării pedepsei în privinţa inculpatului **Stoianov Igor *******, pe un termen de 1 (un) an, în aşa fel încât ultimul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

5.20. În subsidiar, instanţa explică condamnaţilor că, reieşind din provederile art. 90 alin. (9)-(11) din Codul penal, dacă în decursul perioadei de probaţiune sau, după caz, termenul de probă, va încălca în mod sistematic obligaţiile stabilite sau, pînă la expirarea termenului de probă, nu va executa cu rea-voinţă obligaţia de a repara dauna cauzată instanţa de judecată, la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea executării pedepsei, poate pronunţa o încheiere cu privire la anularea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei şi la trimiterea condamnatului pentru a

executa, deplin sau parțial, dar nu mai puțin de 1/3 din pedeapsa stabilită prin hotărârea instanţei de judecată.

Totodată, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei săvârşeşte în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracţiune intenţionată, instanţa de judecată îi va stabili o pedeapsă în condiţiile art.85 din Codul penal, iar în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei săvârşeşte în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă o infracţiune din imprudenţă sau o infracţiune intenţionată mai puţin gravă, problema anulării sau menţinerii condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei se va soluţiona de către instanţa de judecată.

5.21. Concomitent, reieşind din faptul suspendării condiţionate a executării pedepsei, termenul de executare a acesteia, pentru inculpatul **Stoianov Igor ******* se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

Cu privire la măsura preventivă.

6.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

6.2. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul şi partea apărării nu s-au expus pe marginea aplicării sau menţinerii măsurilor preventive în privinţa inculpatului.

6.3. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că în privinţa inculpatului **Stoianov Igor ******* nu este aplicată o măsură preventivă.

6.4. În drept, instanţa menţionează că în temeiul art.329 alin.(1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului, iar o nouă cerere de aplicare, înlocuire sau revocare a măsurii preventive poate fi depusă dacă au apărut temeiuri pentru aceasta, dar nu mai devreme decât peste o lună după ce încheierea precedentă privind această chestiune a intrat în vigoare sau dacă nu au intervenit noi împrejurări care condiţionează noua cerere.

6.5. Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanţă a executării sentinţei.

Reieşind din conţinutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi ţara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanţa de judecată de a nu părăsi ţara fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligaţii prevăzute la alin.(1) din acelaşi articol.

6.6. În acest mod, instanţa statuează că până când sentinţa va deveni definitivă, urmează a fi aplicată în privinţa inculpatului măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*.

Instanţa menţionează că în virtutea faptului că în privinţa inculpatului nu a fost aplicată o pedeapsă privativă de libertate şi acesta nu a demonstrat până în prezent riscuri privind eschivarea sa de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, s-a prezentat în faţa instanţei, iar mai mult ca atât, acesta a recunoscut vina în comiterea infracţiunii, atunci aplicarea unei măsuri preventive nonprivative de libertate la momentul emiterii sentinţei va avea ca scop atât asigurarea punerii în executare prompt a sentinţei, cât şi responsabilizarea acestuia în faţa instanţelor ierarhic superioare în cazul în care prezenta sentință va fi atacată, precum şi asigurarea restituirii cheltuielilor solicitate eventual.

Cu privire la corpuri delicte.

7.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte, în privinţa cărora procurorul, inculpatul şi apărătorul acestuia nu s-au expus în această privinţă.

7.2. Cu referire la corpurile delicte şi alte mijloace materiale de probă, instanţa precizează că prin ordonanța a fost recunoscut în calitate de corp delict substanță stupefiantă - hașiș, în cantitate de 0,983 g, împachetată într-un plic de culoare albă, sigilat, cu impresiunea de ștampilă a expertului judiciar, care se află în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de poliție Buiucani.

7.3. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 1), 3) şi 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz, uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite, iar lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, doar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora. Totodată, documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

7.4. În aceiaşi ordine de idei, reieșind din faptul că corpul delict recunoscut în acest sens în cadrul cauzei penale şi nominalizat *supra* a servit la săvârşirea infracţiunii, păstrarea căruia a şi realizat latura obiectivă şi latura subiectivă a acesteia, totodată constatând că drogurile, etnobotanicele şi analogii acestora sunt interzise în circulaţie, instanța de judecată consideră rezonabil să dispună nimicirea acestora din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

Cu privire la cheltuieli judiciare.

8.1. Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține, că atât din conţinutul rechizitoriului, dar şi în şedinţă de judecată, acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea constatării tehnico-ştiinţifice, iar partea apărării nu s-a expus în privinţa acestora.

8.2. În acest mod, instanţa reţine că potrivit rechizitoriului au fost solicitate încasarea cheltuielilor judiciare, suportate în legătură cu dispunerea şi efectuarea Raportul de constatare tehnico-științifică 34/12/1-R-2311 din 19.07.2023 în sumă de 1 680 lei.

8.3. Instanţa reţine în fapt că potrivit scrisorii autentice cheltuielile suportate cu ocazia efectuării examinărilor în cadrul raportului de constatare constituie suma de 1 680 lei.

8.4. În drept, conform art. 229 alin.(1), (2) şi (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală şi nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

Conform prevederilor art. 143 din Codul de procedură penală, se statuează că un caz când efectuarea expertizei este obligatorie se determină în situaţia când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

8.5. Astfel, ținând cont de faptul că alin. (2) al art. 143 din Codul de procedură penală, potrivit căruia era prevăzut că *„Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”*, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea si completarea unor acte legislative nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 9 februarie 2018, pct. 12, solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul **Stoianov Igor *****, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime de 1 680 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea Raportul de constatare tehnico-științifică 34/12/1-R-2311 din 19.07.2023.

8.6. Instanţa mai remarcă că cheltuielile judiciare în mărime 1 680 lei au fost probate prin scrisorile autentice semnate de instituţia de expertiză, precum şi prin faptul că au fost recunoscute de instanţă drept mijloace de probă pertinente în prezenta cauză penală.

9. Astfel, în baza materialelor cauzei penale şi a declaraţiilor inculpatului în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 72, 80^1 și 90 din Codul penal, 162, 227-229, 325 alin. (1), 329, 340, 364^1, 384, 385, 389, 392-398 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se recunoaște vinovat **Stoianov Igor ***** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) din Codul penal, se condamnă și în temeiul normei indicate, ținând cont de prevederile art. 80^1 din Codul penal, i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 6 (șase) luni.

Conform art. 90 din Codul penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei numită lui **Stoianov Igor ***** pe un termen de probațiune de 1 (un) an, dacă în acest termen, condamnatul nu va săvârși o nouă infracţiune şi prin respectarea condiţiilor probaţiunii, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Controlul asupra executării de către **Stoianov Igor ***** a obligațiilor stabilite prin prezenta sentinţă se pune în seama organului de probaţiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Termenul de executare pedepsei în privința lui **Stoianov Igor ***** se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Se aplică în privința lui **Stoianov Igor ***** măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

Se admite demersul procurorului şi se încasează de la **Stoianov Igor ***** în beneficiul statului mijloace băneşti în sumă de 1 680 (o mie șase sute optzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-2311 din 19.07.2023.

Corpul delict: substanță stupefiantă - hașiș, în cantitate de 0,983 g, împachetată într-un plic de culoare albă, sigilat, cu impresiunea de ștampilă a expertului judiciar, care se află în

camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de poliție Buiucani, se nimicesc din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecător **Radu Grecu**